

ELŐSZÓ

Az Iránytű sorozat e kötete a középkorba kalauzolja el az olvasót, azon belül is a kolostorok és szerzetesek világába. A helyes, erkölcsös életre és Isten követésére vonatkozó útmutatásokat találhatunk a kötetben a 9–15. század között élt, szentté avatott papoktól, pápáktól, egyszerű szerzetesektől. A szerzők között találkozunk olyan, széles körben is ismert nevekkel, mint Assisi Szent Ferenc vagy Páduai Szent Antal, azonban a köztudatban talán kevésbé jelen lévő szentek gondolataival is megismerkedhetünk, mint például Szent Viktorról nevezett Hugó. A kötet végén a szentek rövid életrajzai szerepelnek, így az olvasó könnyebben elhelyezheti őket térben és időben. A tematikus elrendezés révén egyszerűen kikereshető, hogy egy-egy témában mely szentek fogalmaztak meg intelmeket.

A kötet alapjául Révész László piarista latintanár 1941-ben kiadott közmondásgyűjteménye szolgált, melynek teljes címe: *Florilegium. Egyházi és klasszikus írók gondolataiból. Apophteg-mák, közmondások, szólamok, szólások, szállóigék.*

Annak megvilágítására, hogy milyen elgondolkodtatóak, sokrétűek a gyűjteményben szereplő idézetek, álljon itt néhány. Szent Bonaventúra szerint: *Kitartóbban harcol a katona a csatasorban, ha azt látja, hogy vezére is vele együtt viseli a harc nehézségeit.* Ezt a mondást nemcsak konkrétan a harctéren küzdő katonára érthetjük, hanem bármilyen alá-fölé rendeltségi viszonyra. Akár szerzetesi előljáróról, tanárról, főnökről legyen szó. Hiába áll valaki a beosztottjai felett, ha bizonyos mértékben együtt vesznek részt a kihívásokban, akkor az jó hatással lesz a közös munkára.

Clairvaux-i Szent Bernát apát így ír a felebaráti szeretetről: *A szeretet szabaddá tesz bennünket, elűzi félelmünket, fáradtságot nem ismer, viszontszolgálatot nem kíván és nem vár ju-*

talmat. Az önzetlenség gyakorlása talán sose volt olyan fontos, mint napjainkban.

A kiadvány érdekes lehet az adott kor iránt érdeklődők számára is. Árnyalt képet kaphatunk ugyanis a középkori emberek mindennapjairól, vallásos gondolkodásáról, hiszen a szerzők kortársaikat szándékozták a jó útra terelni vagy ott tartani.